

ТВОРЧИЙ ФОТОЗВІТ «ІЗ ГРУЗІЇ – З ЛЮБОВ'Ю»

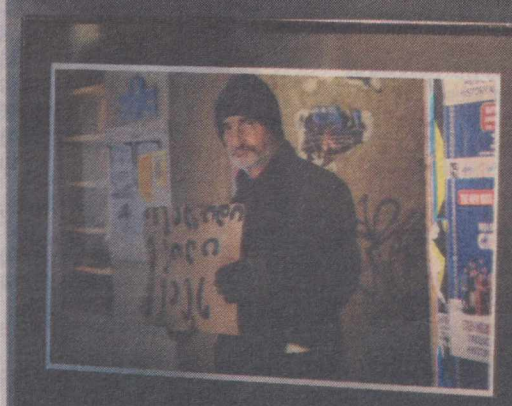
Днями у Рівненському краєзнавчому музеї відкрилася виставка світлин «Із Грузії з любов'ю», де представлено роботи дев'яти фотохудожників із Рівного, Києва та Одеси. Тижнева мандрівка Грузією принесла безліч неймовірних емоцій та ще більше прекрасних світлин. І як зізнаються самі митці, ця поїздка дала більше ніж кожен з них очікував отримати.

Роботи, які привезли фотографи з Грузії, – це їхнє персональне бачення цієї прекрасної країни. І нині кожен рівнянин може відчути і побачити цю вражаючу країну та її привітних жителів. Адже світлини настільки соковиті та яскраві, наче віконця, через які можна спостерігати мальовничі місцеві краєвиди, давні храми, щирі радість та гостинність місцевих жителів.

За ініціативи відомого у Рівному фотографа Олександра Харвата щороку на Покрову у місті проходять фотопленери, на які з'їжджаються фотомитці з України, Польщі, Чехії, Словаччини та інших країн. В цьому році – це вже буде 13-й Покровський пленер. Вони їздять Рівненщиною, фотографують, спілкуються та діляться досвідом. Минулої осені до Рівного завітали митці із Грузії, їм дуже сподобався український край, гостинність жителів і вони запросили рівненських колег відвідати Грузію.

Так, на кінець березня команда із дев'яти фотохудожників: Олександр Харват, Тетяна Годун, Альона Корнеєва, Світлана Кравчук, Ігор Кирильчук (Рівне) Олександр Сінельников, Олег Недвіга (Одеса), Олександр Шевченко та Віктор Черемісін (Київ) відправилася до Грузії.

– До цього мені вже доводилося бувати в цій країні: в кінці 70-х я два роки служив там в армії, ще був на початку 2000-х років. Бачив ту руйну, в якій перебувала

Грузії - одне задоволення. Крім того, люди дуже легко йдуть на контакт і тому там безперешкодно можна зайти в будь-який двір і сфотографувати те, що сподобалося.

– Єдине, що нам не вистачало, - часу, – говорить Олександр Харват. – Кожна із представлених світлин має свою історію, і виділити якусь особливу просто немає можливості. Всі вони по-своєму прекрасні. Всім дуже подобається світлина, на якій зазнімований древній храм у підніжжя гори Казбек. Коли ми піднімалися позашляховиком наверх, цей храм виявився наче на долоні. Вийшло цікаве фото – гори, сніг трохи зійшов і цей древній храм у підніжжя гори... Фотографія, на мою думку, та й не лише на мою – це один із видів мис-

єму первозданному вигляді й оберігаються державою, - розповідає організатор поїздки Олександр Харват.

Як стверджує митець, найбільше йому сподобалося фотографувати людей, щирість емоцій в їхніх очах, древні грузинські храми, що датуються 6-8 століттям, та, звичайно, мальовничі краєви-

країна, і коли мені говорили, що в Грузії все змінилося, не вірилося, що таке можливо. Та нині після відвідин можу з певністю сказати: ми бачили ці кардинальні зміни, то є чиста правда. Найперше, що кидається в очі – це привітні люди, безпечно, хороші дороги - не німецькі автобани, але й не українські дороги. Звичайно, там є ряд своїх проблем, як і в кожній країні, нас не водили по глянцевиx місцях. У нас була дуже насичена і активна програма. За тиждень ми побували у багатьох місцях, щодня ми переїжджали: Казбек, Мцхета, Гудаурі та ін. Жили у Тбілісі, але щодня виїжджали на цілий день в якесь інше місто, для фотозйомки. Нас водили по селах, храмах, не попсових, а справжніх храмах, які зберігаються у сво-

ди. Пейзажі там неймовірні, каже Олександр, але жителі кращi всяких пейзажів – колоритні, щирі та радісно відгукуються на фотокамеру.

Більшість фотомитців побували в Грузії вперше. Вони вражені теплотою і відкритістю жителів, гостинністю, масштабною та мальовничістю грузинських пейзажів і, звичайно, порядками, що панують у країні. Але всі в один голос стверджують, що такого прийому жоден з них ніде ще не зустрічав, хоча всі мали нагоду відвідати не одну країну.

– Побувавши у Грузії, я закохався у цю країну та її жителів, – розповідає **Олександр Сінельников, фотомитець із Одеси.** – Прекрасне місто Тбілісі, яке багатьма районами нагадує Одесу. Нас

зустрічали з такою гостинністю, наче ми свої, а не туристи.

– Мені довелося відвідати чимало країн, – говорить Олег Недвіга, – сприйняття країни змінюється, коли ти бачиш країну зсередини, бачиш її так, як бачать її місцеві жителі. І це відбилося в наших роботах, бо вони просякнуті цим теплом, гостинністю цього народу, що з такою радістю нас зустрів.

Фотомитці зізнаються, що фотографувати грузинів та розкішні пейзажі

тецтва, що здружує та об'єднує.

До організації поїздки та виставки долучився і Центр українсько-грузинської дружби «Саркатвело». Голова українсько-грузинського центру Валерій Парфенюк зазначив, що застілля у Грузії - це окремий формат

спілкування, грузини щиро вірять, що кожен гість – це посланник Бога. В Грузії не п'ють вино без тосту. Перший тост, як правило, - це хвала Господу за те, що дав можливість зустрітися за столом, дав нам можливість мати вино та до вина. Та останні десять років цей тост роблять подвійним і другою темою в ньому звучить тост за мир. Адже грузини дуже добре пам'ятають, що таке війна.

Надія РОМАНЧУК